

Cronica Veselă

FĂRÎMĂTURI

Epitalam

Cu o deosebită solemnitate s'a săvârșit la „Vatra Luminoasă” căsătoria unui bărbat și a unei femei internați în acest azil de orbi.

Ziarele

Doi orbi s'au cununat
La „Vatra Luminoasă”.
Nevasta e frumoasă?
Frumos al ei bărbat?

Sînt bruni ca negrul corb?
Sînt blonzi cum este luna?
Nu vreau să știu l... Știu una:
Ș'Amorul e tot orb!

Mihă-Tache Drago-maiorescu

Toți, în critica romină,
Chendi chiar, scriu cu o mină.
Numai Mișu scriitorul
Parcă scrie cu piciorul!

În umbra stranei

Pe cînd un popă din scriptură
Cîntă cucernic, dar pe nas,
În umbra stranei, gură 'n gură,
Doi tinerei stau la taifas.

Dar sfînta slujbă-i pe sfîrșite....
— „Cînd, unde ne mai întîlnim ?“
Intreabă el. Ea, pe șoptite,
Cu glas suav de heruvim :

— „La douăspre'ce evanghelii !“

....Ș'așa firesc e tonul său,
Incît gurița demoazelii
Parc' ar fi spus : „La Herăstrău !“

Nenoroc

Nu! Nu e clipă să mă găsească !
De șese zile 's căutat
De un poștaș c'un mic mandat
Trîmes de „Viața Romînească“.

Cînd stau acasă, am ploiatul
Zelos mă caută 'n oraș;
Pe străzi eu caut pe poștaș,
Cînd vine-acasă cu mandatul.

Și am de bani nevoie mare,
Dar n'am noroc.... O, sînt convins
Că într'o clipă m'ar fi prins
Cu un mandat... de arestare !

O crimă din dragoste

Imi pare c'am ucis o ființă vie,
Cînd zmulș-am floarea ce mi-ai spus să-ți rup....
Parfumu-i, suflet ce-a zburat din trup,
Ca o muștrare-amară mă sfișie.

Văd parcă din al fluturilor grup
Că se desprinde unul... soț să-i fie?...
Și, ca să uite neagra-i văduvie,
Bea la mirezmă păn' se 'mbată Krupp.

Și fug!... Și 'n urma mea un roi d'albine
Vor ațele să 'nfigă 'n ucigaș!....
Vor să-l linșeze!...

Dragă, pentru tine

Comis-am groaznica nelegiuire.
 Ia floarea ș'o sărută drăgălaș :
 Va renviea!—și scap de ispășire.

Tarascon

CALEIDOSCOPI

„Americanism literar“.—Controversă.—„Prin viscoalele
 Bucegilor“.—Vremea premiilor.

25 Martie

Eu sint Americanul literar
 Și 's înzestrat cu 32 dinți...
 Așa-i, stimate domn S. Mehedinți:
 Tot omul cu modestul lui salar!

Talentul meu e 'ntocmai ca un bar:
 Pui banul ici, și versul a picat...
 Sint, prin urmare, un automat
 Ca orice dascăl universitar!

Cum, pentru bani, la ceasul anumit
 Se duce bietul om să-și țină cursul:
 Eu, pentru bani, îmi joc la poartă ursul...
 Atîta tot—și cred că sintem chit.

* * *

30 Martie

D-lui M. Dragomirescu și altor cu-
 getători iluștri contemporani și viitori.

Garafa este plină
 Și fila ne 'ncepută...
 Au care e de vină?

E o 'nrudire mută
 Între pahar și vers?
 Ce au, de se 'mprumută?

E vre-un raport invers?
 Cum poate să se 'ntîmple
 Atare controvers?

Cu minile la tîmple
 Stau ca un alt Esop:
 Cînd fila mi se împle,

De ce, cu orice trop,
 Garafa se deșartă
 Și scade strop cu strop?...

O, artă pentru artă!...

* * *

7 Aprilie

In zilele de 24 Martie, patru excursioniști, și cu d. Becescu Gh. Silvan cinci, „și-au luat inimile 'n dinți—după cum spune „Adevărul“ dela 7 Aprilie c.—„și-au dispărut în Valea Cerbului, spre *Omul*“ etc. etc. etc.

Cu inimile 'n dinți porniră
 Cinci Tartarini dela Ploești—
 O, muză, vino și mă 'nspiră,
 C'asa subiect nu mai găsești.

Cu sky-uri, blănuri, scări și funii,
 Cu tîrnăcoape, alpenstockuri,
 Cei cinci porniră ca nebunii
 Să urce falnicele blocuri.

Pe vremea ast' așa ursuză
 Să-i însoțească prin zăpezi,
 Nu s'a găsit o călăuză—
 Dar ei sînt curajoși, ce crezi!

Porniră dar, avînd în frunte
 Pe marele turist Silvan
 Ce însuși el e cît un munte...
 Ce zic, un munte!—un Caraiman!

Cercau troenii să-l îngroape,
 Dar el c'un gest îi da 'ntr'o parte,
 Și cînd vedea un steiu aproape
 Că năvălea,—el, de departe

Sufla cu focul său cel sacru
 Și-atuncea steiul de zăpadă,
 Schimbat în riu de lapte acru,
 Curgea la vale în cascadă...

Urcau din nou, săpînd tuneluri,
 Surpau la brazi să facă punți
 Și-aveau năstrușnice dueluri
 Cu urși mai mari și... mai mărunți.

Scrutau terenul pe 'ndelete,
 Natura solului și clima—
 Și-umplură citeva carnete
 Cu constatări de toată stima.

Gustau în treacăt mineraluri
 Și ciocăneau conglomerate,
 Și pe supt albele portaluri
 Ieșeau din peșteri dărimate.

Îi prefăcea în statui gerul,
 Oricît de gros li-era costumul—
 Păn' se 'ndura la urmă cerul
 Și soarele le da iar drumul...

Dar iată-i sus, pe culme 'n fine,
 Stăpîni acuma peste blocuri,
 Măreți, cu fețele senine,
 Cum stau proptiți în alpenstockuri !

Și cum pe piscurile ninse
 Nu mai puteai acum să vezi,
 Al bandei fotograf aprinse
 Cinci kilograme de magnez.

Stau neclintiți în fața plăcii
 Cei cinci eroi și marii munți
 Și tot imperiul vast al păcii
 Și urșii mari și mai mărunți.

Stăpîni apoi pe nemurire
 Se gratulează călduros—
 Silvan atuncea c'o zimbire,
 Nainte de-a porni în jos :

„La anul, Omule, revanșă !“
Și 'n urmă banda, cit clipești,
A înhămat o avalanșă
Și s'a trezit... iar la Ploești !

* * *

8 Aprilie

Fumez mereu și-am insomnie...
Odaia-i împinzită 'n fum...
E vremea premiilor—vai mie !
Gîndesc la bietul meu volum...

Iar luna care mă privește,
La vremea asta 'n orice an,
Nu știu de ce îmi amintește
Un craniu de-academician...



A. Mirea